

Messun saarna

Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa
21. sunnuntai helluntaista, 30.10.2022

Saarnateksti:

Jeremia 1:4–10

Saarnan aihe:

Jumalan Sana kaikille kansoille

Maisema

Jeremia sai nuorena miehenä kutsun palvella Herran profeettana. Hänestä tulisi kansojen profeetta, jonka tehtävä oli saarnata lakia ja evankeliumia monille kansoille, sillä Herra hänelle: **”Katso, Minä asetan sinut tänä päivänä yli kansojen ja valtakuntain, repimään maasta ja hajottamaan, hävittämään ja kukistamaan, rakentamaan ja istuttamaan.”** (Jeremia 1:10) Ei Jeremia käsillä tai työvälineillä repinyt maasta ja hajottanut, hävittänyt ja kukistanut, rakentanut ja istuttanut. Hän teki sen Jumalan pyhällä Sanalla.

Ei hän myöskään repinyt maasta, hajottanut, hävittänyt ja kukistanut rakennuksia, sotavarusteita tai ihmisiä, vaan hän taisteli Jumalan Sanalla niitä voimia vastaan, josta Paavali puhuu: **”Sillä ei meillä ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.”** (Efesolaiskirje 6:12) Jeremia taisteli Sanalla syntiä, perkelettä ja kuolamaa vastaan; hän Paavalin tavoin **”hajotti maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan.”** (2. Korinttolaiskirje 10:5)

Jumala Sana on lakia ja evankeliumia. Lain kautta Pyhä Henki syyttää meitä, vaatii meiltä ja tuomitsee meidät synneistämme. Evankeliumissa Jumala lupaa armahtaa syntistä ja ilmoittaa meille syntiemme Sovittajan, Jeesuksen Kristuksen. Kristus Jeesus on avain Raamattuun ja Jumala käyttää uskon syntymiseen lakia ja evankeliumia; lailla Jumala ajaa ihmistä epätoivoon ja näyttää että oma vanhurskautemme ei alkuunkaan kelpaa Jumalalle, vaan se on kuin saastainen vaate. Evankeliumilla Jumala synnyttää uskon murheelliseen ja ahdistettuun sydämeen.

Raamattu, myös Uusi Testamentti, on täynnä lain ja evankeliumin saarnaa, esimerkiksi

- i. Jeesuksen kohdatessa samarialaisen vaimon (Johannes luku 4)
- ii. Jeesuksen sana: **”Tehkää parannus, sillä Taivaisten valtakunta on tullut lähelle”** (Matteus 4:17)
- iii. **”Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi”** (Roomalaiskirje 5:20)
- iv. **”Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja anoitte teille murhamiestä...”** (Apostolien Teot 3:14–20)
- v. **”Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole...”** (Jaakob 4:2)

Laki ei kuitenkaan ole mikään yksittäinen mikään yksittäinen tietty Sana pyhässä Raamatussa, vaan kaikki Sana ja sen selitys, mikä Kristuksen opin mukaan paljastaa synnin ja tuomitsee meidät omassatunnossamme. Jeremiaan saarna oli erityisellä tavalla suunnattu Juudan ja Jerusalemin asukkaille ja heidän johtajilleen. Niinpä Jerusalemin tuho ja kansan siirtäminen Babylonian vankeuteen

on Jumalan lain uhkausten käytännön toteutumista ja väkevää Jumalan lain saarnaa. Jumala saarnaa Jeremiaan suulla ja kynällä: **”Minun kansani on tehnyt kaksinkertaisen synnin: Minut, elävän veden lähteen, he ovat hyljänneet, ja ovat hakanneet itselleen vesisäiliöitä, särkyviä, jotka eivät vettä pidä.”** (Jeremia 2:13) Myöhemmin Jeremia kirjoittaa pakkosiirtolaisuuteen viedyille Jerusalemin asukkaille: **”Sillä Minä tunnen ajatukseni, jotka Minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra; rauha eikä turmion ajatukset; Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.”** (Jeremia 29:11) Jeremiaan kirja antaa meille aiheen lain ja evankeliumin saarnan avaamiselle.

1. Mikä on yhteistä laille ja evankeliumille?

- 1.1 Molemmista käytetään nimeä laki, sillä Raamattu puhuu **”elämän Hengen laista Kristuksessa”** (Roomalaiskirje 8:2); tässä sanaa laki käytetään yleisesti – ei erityisessä merkityksessä.
- 1.2 Molemmat ovat Taivaallisia ja Jumalallisia oppeja.
- 1.3 Molempien antaja on Jumala.
- 1.4 Molempien päätarkoitus on ihmisen pelastus, vaikkakin laki on tullut heikoksi lihan kautta, eikä näin ollen voi pelastaa. (Roomalaiskirje 8:3) Sanotaanhan laista: **”Ihminen, joka ne täyttää, on niistä elävä.”** (Galatalaiskirje 3:12)

2. Lain ja evankeliumin ero

- 2.1 Ero on siinä, miten ne on ilmoitettu; laki on pantu ihmisen sydämeen, vaikkakin lain ymmärrys on hämärtynyt, mutta evankeliumi on Jumalan salaisuus, ja täydellisesti peitossa inhimillisen ajattelun kyvyistä (Johannes 1:18; Roomalaiskirje 16:25–26)
- 2.2 Ero on myös siinä, miten opit perustellaan: Laki on tekojen oppi; se sanoo mitä pitää tehdä ja mitä ei pidä tehdä ja vaatii tekoja. (Galatalaiskirje 3:12) Evankeliumin oppi sitä vastoin omistetaan uskolla, jonka Pyhä Henki vaikuttaa evankeliumin saarnan (lupauksen) kautta. (Galatalaiskirje 3:2)
- 2.3 Ero on myös muodossa: lain lupauksen ovat ehdonalaisia; **”mikäli täytät ne”** mutta evankeliumin lupaukset ovat vapaita, ilmaisia, armosta annettuja (Roomalaiskirje 4:16)
- 2.4 Ero on myös niiden vaikutuksessa: Laki syyttää synnistä ja kauhistaa (Roomalaiskirje 3:20) mutta evankeliumi julistaa syntien anteeksiantamuksen kohottaa ihmisen elämää antavalla lohdutuksella (Jesaja 61:1)
- 2.5 Ero lisäksi siinä, että laki ei voi antaa ihmiselle voimaa hyviin tekoihin eikä myöskään voi uudistaa hänen sydäntään; sen tähden, ihminen pakenee lain saarnaa ja haluaisi sulkea korvansa siltä (Genesis 3). Sitä vastoin evankeliumi vaikuttaa uskovassa hyviä hedelmiä, hyviä tekoja. (Johannes 15:3–4)

3. Kukistamaan ja istuttamaan

Jeremia saarnassaan ja profetiassaan siis toteutti lain ja evankeliumin virkaa: **”Katso, Minä asetan sinut tänä päivänä yli kansojen ja valtakuntain, repimään maasta ja hajottamaan, hävittämään ja kukistamaan, rakentamaan ja istuttamaan”** (Jeremia 1:10) Pohjimmiltaan evankeliumin saarna on samankaltainen; sen tehtävä on tehdä tyhjäksi järjen päätelmät Jumalan tuntemista, murskata ihmisen omavanhurskaus ja ohjata evankeliumin lähteelle, saarnata evankeliumia syntien anteeksiantamuksesta Kristuksessa Jeesuksessa. Minunkin tehtävänä Jumalan Sanan saarnaajana on valmistaa sinua viimeiselle tuomiolle, niin että sinulla sinä päivänä olisi väkevä turva Kristuksen verihaavoissa, jonka lahjan olet saanut pyhässä kasteessa ja sinä jo täällä ajassa omistaisit turvallisen luottamuksen siihen, että sinulla olet Jeesuksen veren kautta Jumalan ystävä. Kysynkin sinulta: oletko ymmärtänyt Jumalan kymmenen käskyä? Oletko ottanut täydellä vakavuudella niiden opetuksen, varoitukset ja lupaukset? Jos et, on sinun sielusi suuressa vaarassa, sillä apostoli sanoo Jumalan käskyistä: **”Laki on pyhä, käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä.”** (Roomalaiskirje 7:12) Minä tiedän

Jumalan Sanasta ja omasta kokemuksestani, että ihminen on äärettömän taitava lieventämään Jumalan kymmentä käskyä, joko vedoten siihen, että ”kyllähän muutkin niitä rikkovat” tai siihen, että ”oli vain heikko.” Ystävä, palaa nopeasti syntisi tunnustaen hyvän Vapahtajan Jeesuksen luokse; Hän ottaa vastaan syntisiä.

Ystävä, ehkä sinä kuitenkin olet kuitenkin ihmetellyt näitä sanoja kohdallasi: **”Repimään maasta ja hajottamaan, hävittämään ja kukistamaan,”** ja koet olevasi runneltu, koska moni asia elämässä on revitty maahan, hajotettu, hävitetty ja kukistettu. Ehkä ihmettelet, missä on hyvä ja armollinen Jumala. Ehkä kysyt: ”Milloin Jumala tulet rakentamaan ja istuttamaan?” Älä hämmästy Jumalan toimintaa ja työtapoja meidän kuolemattomien sielujen käsittelyssään. Sillä Jumala niin rakastaa luotujaan, että Hän tekee kaikkensa, että jokainen ihminen saatettaisiin Jeesuksen verihaavojen turvasatamaan. Kiitä Jumalaa, että Hän on kukistanut turhat Jumalat elämästäsi ja kiitä Herraa Jumalaa siitä, että Hän on istuttanut sydämeesi ja sieluusi Elämän Sanan, Jeesuksen Kristuksen, pyhässä kasteessasi. Samoin Jeesus myös rakentaa sinua istuttamalla sinut omaan seurakuntaansa, jossa kuulet Hänen armonsa evankeliumia ja tulet ravituksi Jeesuksen ruumiin ja veren aterialla. Kristittynä sinä siis et enää ole lain alla etkä lain syytösten orja: **”Teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omiksi, Hänen, joka on kuolleista herätetty, Kristuksen.”** (Roomalaiskirje 7:4) Amen.

Harri Lammi, pastori, VDM

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa